

NOCTURNE I

Nu is het stil, nu keren mijn gedachten
Weer in tot mij. Die gingen zo vol moed!
En nu ik zie, dat zij niets medebrachten,
Buig ik het hoofd en vind hun thuiskomst goed.

Ze keren zwak en oud en manegloed
Koortst in hun ogen, die mij tegenlachten
Vol zonnelicht, toen zij in brede stoet
De wereld stormden met ontstuimig jonge krachten.

Ze keren langzaam, moe van 't stâge klimmen
En willen langzaam, stil hun graf in gaan.
Een dageraad van vuur breekt uit de kimmen,
Ik zie in 't oosten vlammeburchten staan.
En met een doodsgroet aan mijn oude zorgen
Schep ik gedachten voor een nieuwe morgen.